600/00

Den 28. august 2000 blev i sag nr. 52.361:

xxxxxxxxxx xxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxxx
xxxx xxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Codan Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for uarbejdsdygtighed i perioden 14/9 1992 – 13/6 1993.

Det fremgår, at klageren i august 1999 har rejst krav om erstatning for tab af erhvervsevne i den nævnte periode.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, at et eventuelt krav er forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29.

I klageskemaet af 3/2 2000 hedder det: ”Efter at jeg 13-9 1992 havde sprunget min achillessene ringede jeg til Codan Forsikring for at spørge om jeg kunne få nogen erstatning hos dem (p.g.a. dårlige tider for minkavl var policen deponeret i banken, derfor tlf. henvendelse). Jeg talte med en af deres kvindelige ansatte, jeg kan ikke huske navnet på vedkommende, og har det ikke skrevet ned (hvem gør i øvrigt det). Jeg fik hos Codan at vide at jeg ikke var berettiget til nogen erstatning.”

Over for nævnet har selskabet i skrivelse af 21/2 2000 anført: ”Klagerens krav vedrører en periode med uarbejdsdygtighed fra 14.09.1992 til 13.06.1993 og er dermed forældet efter såvel den 2- som 5-årige forældelsesregel i FAL § 29. Klageren er med Codans breve af 26.10 og 19.11.1999 orienteret om selskabets synspunkt – herunder, at Codan ikke kan bekræfte, at klageren ved telefonisk henvendelse i oktober 1992 skulle have modtaget vildledende information om dækningsmulighederne.”

Sagen er indbragt for nævnet den 4/2 2000.

Nævnet udtaler:
Klageren har i august 1999 anmeldt et krav om erstatning for tab af erhvervsevne i perioden 14/9 1992 – 13/6 1993.

Nævnet finder, at kravet mod selskabet i hvert fald er forfaldet i 1993. Nævnet finder herefter, at et eventuelt krav er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29's 5-årige forældelsesregel allerede ved anmeldelsen til selskabet i august 1999. Det bemærkes, at den 5-årige forældelsesregel virker uafhængigt af sikredes kundskab om et eventuelt krav.

På det foreliggende grundlag finder nævnet det ikke i tilstrækkelig grad sandsynliggjort, at klageren skulle have modtaget mangelfuld rådgivning ved en telefonisk henvendelse til selskabet i 1992.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen